

PARTEA I

# A SOSIT VREMEA VINDECĂRII



CAPITOLUL  
1

## NAŞTEREA UNEI NOI EXPERIENȚE UMANE

*„Când nu mai putem face nimic pentru a schimba o situație... suntem forțați să ne schimbăm noi însine.”*

— VIKTOR FRANKL

**F**oarte mulți oameni se tem de o zi a judecății care va eradica umanitatea de pe Pământ. În realitate, interpretarea profețiilor făcute de-a lungul timpului nu reprezintă decât o proiecție a fricii noastre, ele referindu-se la o *schimbare*, nu la distrugere. Din păcate, imaginația dezlănțuită a oamenilor a interpretat greșit aceste avertismente, traducându-le printr-o apocalipsă ce urmează să ne distrugă pe toți. Noi nu ar trebui să trăim însă ca și cum ne-am afla în pragul unei catastrofe, după principiul „*Mai bine să am singur grija de mine, căci nimeni altcineva nu o va face*”. Dimpotrivă, sensul marii schimbări ce se prefigurează este tocmai înlocuirea vechilor convingeri asociate cu

competitivitatea în vederea supraviețuirii cu o încredere în cooperare. Numai în acest fel se va putea naște o nouă rasă umană conștientă de unitatea ei. Oamenii nu vor ajunge să se schimbe în bine decât dacă vor conștientiza bine-cuvântarea conexiunilor sacre ce îi unesc și care le oferă speranța unei zile de mâine mai bune.

Toți oamenii își doresc puterea de a-și schimba viața în bine și seninătatea de a accepta lucrurile pe care nu le pot controla, dar se tem că nu pot avea parte de aceste calități. Ei se consideră incapabili să își transforme circumstanțele și să elimine greutățile care au împovărat umanitatea atâtea secole la rând. Mulți dintre ei ajung chiar la concluzia că destinul pe care li l-a dăruit Dumnezeu este suferința și că pacea nu poate exista decât într-o lume perfectă, în care răul și forțele distructive nu există.

Credința noastră în puterea păcii dispare la prima încercare cu care ne confruntăm, întrucât am fost învățați de mici că singura modalitate de a ne bucura de liniște și de armonie constă în a fi pregătiți să ne batem în orice moment cu cei care ne amenință. Ca urmare a acestei mentalități, am devenit creațuri combative și ne-am pierdut simțul liniștii interioare și al cooperării. Am ajuns astfel ca niște câini care își dezgolesc amenințător colții atunci când un alt câine se apropiе prea tare de osul lor. O, cât de tare greșim!

Dacă vom crede, vom accepta și vom lucra cu unitatea ființei, vom trăi automat o stare de putere și de mulțumire care va dizolva rapid vechile concepții greșite. Specia noastră va evoluă astfel în maniera prezisă de profetii din vechime. Vom intra într-o eră nouă și vom pune capăt actualului ciclu de 26.000 de ani, aşa cum au anticipat înțelepții maya.

## Renașterea umanității

Vestea că umanitatea se pregătește să intre într-o eră nouă, care nu va semăna cu nimic din ce a existat până acum pe Pământ, este minunată. Există însă și destui oameni care se simt speriați, întrucât nu știu cum se vor adapta la schimbările care se prefigurează. Ei și-ar dori ca agitația actuală să înceteze, iar lucrurile să se liniștească și să devină previzibile pentru a se simți în siguranță. Din păcate pentru ei, aşa ceva nu se va întâmpla prea curând. Există foarte multe transformări care trebuie să se producă, iar acestea vor genera și mai multă agitație, deci o incertitudine mai mare. Procesul este inevitabil.

Partea bună a lucrurilor este că orice om poate învăța cum să reacționeze la stresul și la anxietatea provocate de evenimentele din viața sa și la cele care se petrec la scară globală, contribuind astfel la călăuzirea întregii umanități către viitorul mai bun care o așteaptă. Noi nu vom putea scăpa însă de teama și de anxietatea ce însotesc marile schimbări decât dacă ne vom uni forțele cu ceilalți oameni. Dacă pornești de la premisa că va trebui să treci singur prin această mare schimbare și prin incertitudinea care o va însobi, vei cădea pradă unei iluzii care nu va face decât să îți amplifice și mai mult angoasa. Tu *nu* ești singur!

Dacă îți vei propune să înțelegi mai bine conceptul de unitate a ființei, vei deveni mai conștient de acțiunea acestui principiu în viața ta, dar și de conexiunile tale cu restul creației. Tu faci parte integrantă din totalitate, dar în același timp ești un individ sacru, capabil să se vindece singur și să proiecteze această energie vindecătoare asupra celorlalți oameni. Dacă te vei vindeca pe tine însuți, întreaga lume se va aprobia de starea de perfecțiune.